

Η Αγία και Μεγάλη Πέμπτη

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Απριλίου 24, 2019

Ο Νυμφίος Χριστός μάς προσκάλεσε στη μυστική ευωχία των γάμων Του, ενώ αυτή την ημέρα μας χαρίζει χωρίς περιορισμούς τις δωρεές Του. Και όχι μόνο τις δωρεές Του, αλλά τον Ίδιο τον Εαυτό Του, που είναι η πηγή κάθε αγαθού.

Τέσσερα μεγάλα γεγονότα εορτάζουμε αυτή την ημέρα: τον Ιερό Νυπτήρα, τον Μυστικό Δείπνο, την προσευχή της Γεθσημανή και την προδοσία του Κυρίου.

Όλα είναι θεία γεγονότα, γεμάτα από μυστήριο και αχώρητα στον νου μας.

Το πλύσιμο των ποδιών των μαθητών μάς δείχνει το ασύλληπτο σε βάθος μυστήριο της **ταπεινώσεως του Κυρίου**, ο Οποίος, λόγω αμέτρητης αγαθότητας, μας χάραξε την τέλεια οδό σωτηρίας, δηλαδή την οδό της ταπεινώσεως.

Αλλ' όταν ετοιμάζεται να πλύνει τα πόδια τους, γιατί δεν λένε τίποτε οι Μαθητές Του; Γιατί δεν αντιδρούν, αφού αυτό το έργο δεν ήταν φυσικό και συνηθισμένο να γίνεται από τον Διδάσκαλό τους; Μόνο ο μεγαλύτερος στην ηλικία Πέτρος αντιλαμβάνεται το γεγονός και αντιδρά λέγοντας: *«Ου μη νίψης τους πόδας μου εις τον αιώνα»!*

Έστω, οι Μαθητές δέχονται να τους πλύνει τα πόδια! Αλλά κατόπιν γιατί κανένας απ' αυτούς δεν σπεύδει να πλύνει τα πόδια του Κυρίου; Γιατί ούτε και ο Πέτρος; Οι Μαθητές αισθάνονται ευχαρίστηση με τον δροσισμό και το πλύσιμο των ποδιών τους, αλλά του Διδασκάλου γιατί κανείς δεν του δροσίζει τα πόδια!;

Μας χαρίζει ο Κύριος τόσες δροσιστικές παρηγοριές, τόσες αδιάκοπες χαρές σε κάθε εποχή κι εμείς δεν Τον χαροποιούμε σε τίποτε! Κανείς από εμάς τους αμαρτωλούς δεν προθυμοποιείται να του πλύνει τα κουρασμένα και σκονισμένα Πόδια! Μόνον αχαριστία, λησμονιά και αγνωμοσύνη.

Λοιπόν, ο Διδάσκαλος έγινε δούλος των Μαθητών Του! *«Ουκ ήλθον διακονηθῆναι, αλλά διακονῆσαι»*, μας λέει, *«και εγώ ειμι ως ο διακονών»*. Συνεχώς προνοεί και φροντίζει για εμάς, τα παιδιά Του. Γι' αυτό και το πλύσιμο των ποδιών των Μαθητών Του δεν μας φαίνεται τόσο ασυνήθιστο γεγονός.

Ωστόσο εδώ υπάρχει ένα βαθύ μυστήριο, το οποίο υπηρέτησαν οι Μαθητές Του, χωρίς

και να το αντιληφθούν. **Ο Κύριος ήλθε για να πλύνει όλους τους ανθρώπους από τον μολυσμό της αμαρτίας, ενώ Αυτός, ως τέλεια καθαρότητα και αγιότητα, δεν έχει ανάγκη καθάρσεως.** Η ανθρωπότητα όμως, χωρίς αυτό το πλύσιμό Του, δεν μπορεί να έχει μέρος μαζί Του. «*Εάν μη νίψω σε, ουκ έχεις μέρος μετ' εμού*» (Ιω. 13:8).

Από τον **Μυστικό Δείπνο** αρχίζουν ήδη τα άγια Πάθη: «*Λάβετε, φάγετε, τούτο εστι το Σώμα μου, το υπέρ υμών κλώμενον... Πίετε εξ αυτού πάντες τούτο εστι το Αίμα μου, το υπέρ υμών εκχυνόμενον...*». Από τώρα αρχίζει το Σώμα να μελίζεται και το Αίμα να εκχύνεται μέχρι συντελείας των αιώνων: «*Τούτο ποιείτε εις την εμην ανάμνησιν*»!

Απερμάτιστη η αγάπη και βαθύτατη η ταπείνωση του Κυρίου στον Μυστικό Δείπνο! Στη γέννηση, στην ξενιτεία προς τους οικείους, στον Γολγοθά, Θεός όντας ενδύθηκε το όμοιο με τους ανθρώπους σώμα, σπαργανώθηκε σε μια φάτνη, κρατήθηκε ως βρέφος στην αγκάλη μιας θνητής Παρθένου γυναίκας, «ο άνθρωπος των οδυνών». Στη θεία Κοινωνία όμως είναι τελείως κρυμμένος, και με τη μορφή του άρτου και του οίνου μας προσφέρεται όλος και τέλειος, χωρίς δυσκολία, «*εις άφεσιν αμαρτιών και ζωήν αιώνιον*».

Η επί του Σταυρού Θυσία είναι πλήρης και οριστική εξαγορά του ανθρώπου από τον θάνατο και την αμαρτία. Αυτός έφερε μέσα του τα σημάδια της φθοράς από την αμαρτία, είχε υποταχθεί στον θάνατο, και τώρα η θεία Ευχαριστία στο ανθρώπινο φθαρτό σώμα ρίχνει τον σπόρο της αναστάσεως, τον αρραβώνα της αιώνιας ζωής, «*το φάρμακον της αθανασίας*», κατά τον λόγο των Πατέρων· διότι ο Κύριος μας εμπιστεύθηκε την αθανασία της ψυχής, λέγοντας: «*Ο τρώγων μου το Σώμα και πίνων μου το Αίμα έχει ζωήν αιώνιον και εγώ αναστήσω αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα*» (Ιω. 10:54).

Η ευχαριστιακή Λειτουργία είναι η λειτουργία της ταπεινώσεως του Κυρίου, η λειτουργία της αγάπης Του, η διαθήκη της φιλανθρωπίας Του: «*Τούτο ποιείτε εις την εμην ανάμνησιν*»! Και πράγματι, σε κάθε θεία Λειτουργία επιτελείται η ίδια θυσία προς ανάμνηση του Κυρίου, ο Οποίος πάντοτε θυσιάζεται για να μας αγιάσει και προσελκύσει προς τον Εαυτό Του. Αλήθεια, δεν υπάρχει μεγαλύτερο έργο στον κόσμο απ' αυτό. Έργο θεϊκό, θαύμα συνεχές, πέτρα σκανδάλου.

- Βλέπεις ψωμί και κρασί και λαμβάνεις Σώμα και Αίμα Χριστού!
- Πλησιάζεις σαν ένα σύντριμμα της αμαρτίας και γίνεσαι όλος καινή κτίση!
- Υπάρχει σ' αυτό εδώ το άγιο Θυσιαστήριο και συγχρόνως σ' όλα τα Θυσιαστήρια των Ορθοδόξων Εκκλησιών του κόσμου.

Θαύμα θείο, το οποίο τελειούται κατά την επίκληση του ιερούργου. Ο Θεός ως Παντοκράτωρ είναι πάντοτε στην υπηρεσία του ανθρώπου.

Παντοτεινό θαύμα, αμέτρητη αγάπη, άφραστη ταπείνωση του Θεού, τα οποία βλέπουμε κάθε ημέρα στην αγία Τράπεζα.

«Του δείπνου σου του μυστικού σήμερα, Υιέ Θεού, κοινωνόν με παράλαβε...».

[Από το βιβλίο: Γέροντος ιερομ. Πετρωνίου Τανάσε, Δικαίου Ρουμανικής Σκήτης Τιμίου Προδρόμου Αγίου Όρους, ΟΙ ΠΥΛΕΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ (Πνευματικοί στοχασμοί για την περίοδο του Τριωδίου). Μετάφραση Μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτου, 2003]

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)